

Julklappsskivan

Jag satt i en hörna av Riches bar i decemberförmiddagen och skrev julklappsverser – en av mina årliga ceremonier – då ur barnparkeringens stim av jeunesse dorée en oroväckande flicka lösgjorde sig från sina bekanta och från en svart, pälsbrämad duffel coat och hade vänligheten störa mig. Jag kände henne. Hon hade genomgått en explosiv utveckling. Sist jag hade träffat henne, vilket jag tyckte var för några dar sedan, hade jag ännu kunnat bjuda på ett glas saft. Nu föreföll hon ha växt ifrån absint. På ögonlocken hade hon något grönt med silverstänk.

Hon ville ha råd om julklappar.

–Mamma har pipit att hon vill ha en Rolfskiva. Jag trodde det var nån Sigge Fürst-figur i radio.

På krigsfilmer har jag hört hessa tonårsbarn i salongen som inte vetat att ett världskrig tog slut 1945. Jag är härdad mot okunskapen.

–Nej, det är ingen Sigge Fürst-figur. Fürst sjunger Rolfbitar, mycket bra, därav misstaget. Rolf fanns.

–Har du sett honom?

–Fråga din mamma. Jag är så gammal att jag var 12 år när han dog. Jag har inte sett ho... Vänta, nu när du frågar kommer jag ihåg att jag har sett honom. Inte på teatern, men på Stadion. Det var landskamp i fotboll, mot Norge. Sånt var fest på den tiden. Rolf kom in med alla sina balettflickor, och dom hade blomsterkorgar och gick före lagen och sjöng nåt sånt som "Jeg vil strö lite röde roser på den vej du vandrer..."

–Tyst. Folk tittar.

–Det är bara dina pappas pojkar.

–Calypsosnubbar. Hopplösa. Var Rolf svensk?

-Han var svenskare än nånting annat, för han kom från Åhlén & Holms katalog.

-Åhlén & Holms katalog?

-I den har ett par generationer svenskar lärt sig läsa. Den innehöll under sin storhetstid allt mellan korsetter och isdobbar, med bild, och på den satt Rolf och läste korrektur en gång. I Insjön. Det ligger i Dalarna. Han var dalmas. Han brukade gifta sig i Norge, men han började med att sjunga beväringvisor på nykterhetslogernas teateraftnar i Dalarna. När han hade pengar engagerade han 50 balett-flickor från London och dessemellan hade han inte ett rött öre. Numera har revydirektörer ordnade affärer. Han var en sån där gammal svensk kavaljer som klappade igen hela butiken emellanåt och vräkte ut alla tusenlapparna när han kom åt. Jag är lessen att jag inte är äldre för då kunde jag varit med mera på hans tid. Han hade Ivor Novello på Fenix och Jack Hylton på China. Han hade frack när han sjöng. Den satt ledigt. Inte rutig skjorta och snusnäsduk. Han låg och sov till fem minuter i premiären, hörde man alltid, sen hoppade han i fracken och gjorde succé.

-Oh, jag måste rusa ut och få tag i den där skivan. Vad heter den tror du?

–Ingen aning. Kanske "Mitt svärmeri är alltså här".
Säg i affären att du ska ha Rolf, han som verkligen
fanns en gång. Och så skriv på paketet till din vackra
mamma att du ger den till henne som ett 25-års-
minne, för att hon ska minnas när hon svärmade för
Rolf. Hon såg honom nog när han stod på China och
sjöng, inte bara när han ledde hejaklacken på
Stadion. Den här julen, min vän, är det 25 år sedan
han verkligen fanns, för han dog mitt i julen 1932.

Hon tog adjö av calypsosnubbarna och jag återgick
till julklappsverserna, efter att ha lockats att avslöja
min ålder.

Jolo

Dagens Nyheter 24 december 1957